



ԿՈՒՒԻՆԿ

Կոռունկ, ուստի՞ կու զաս, ծառայ եմ ձայնիդ,
Կոռունկ մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունի՞ս,
Մի վազեր երամիդ շուտով կու հասնիս,
Կոռունկ մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունի՞ս:

Թողեր եմ ու եկեր մլրերս ու այզիս,
Քանի որ ախ կ'անեմ, կու քաղուի հոգիս,
Կոռունկ պահ մի կացիր, ձայնիկդ ի հոգիս,
Կոռունկ մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունի՞ս:

Աստուորիս բաներն կամաց-կամաց է,
Երէ Աստուած լսէ՝ դոճակն բացցէ,
Ղարիպի սիրտն է խոց, աչքերն ի լաց է,
Կոռունկ մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունի՞ս:

Աստուած, թենտ խնդրում, միւրվէք է քերած
Ղարիպին սիրտն է խոց, ճիկարն է վարած,
Կերած հացը լեղի ու ջուրն է հարած,
Կոռունկ մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունի՞ս:

Գրեր եմ մէջ քղթիս, թէ հոս մնացի
Օրիկ մի օրերաց՝ աչերս չը բացի,
Սիրելիք ձեզանէ կարօս մնացի,
Կոռունկ մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունի՞ս: